

ZA

SAMOPRISPEVEK, DA BO TUDI JUTRI ŽIVLJENJE, NA REFERENDUMU V NEDELJO, 23. NOVEMBRA

ZA

izboljšanje zraka

ZA

izboljšanje in varovanje pitne vode

ZA

zaščito varstvenih pasov vodnih virov

ZA

izboljšanje okolja

Po skoraj polletnih razpravah, ki so tekle v različnih fazah in oblikah v okviru socialistične zveze delovnega ljudstva in v zadnji fazi v delegacijah in delegatskih skupščinah občin in mesta Ljubljane, je Skupščina mesta na pobudo skupščin občin sprejela sklep o razpisu referenduma za uvedbo četrtega samoprispevka v Ljubljani. Določila je 23. november 1986 kot dan, ko se bomo na najbolj demokratičen samoupravni način – z referendumom – odločali o sprejemu programa in načinu financiranja objektov, ki naj zagotove, da bomo imeli v Ljubljani v naslednjem srednjeročnem obdobju bolj čisto okolje, bolj zdrav zrak in vodo.

Razprave o programiranih objektih, ki naj bi jih sofinancirali s samoprispevkom pa se niso pričele šele letos. O vseh predvidenih objektih je tekla razprava že tedaj, ko smo usklajevali naše programe razvoja do konca tega tisočletja in za tekoče petletno obdobje. Tako takrat kot tudi v razpravah, ki naj se vključijo v program samoprispevka, smo ugotavljali, da vse te objekte potrebujemo, bodisi da je potrebno z nekaterimi odpraviti posledice preteklega razvoja, bodisi da gre za preventivo. Največkrat pa je sanacija pravzaprav tudi del preventive.

Že ob razpravah o srednjeročnem in dolgoročnem planu pa je bilo jasno povedano, da za vse objekte, ki jih želimo, a tudi potrebujemo, ne bi mogli zagotoviti dovolj sredstev iz rednih virov – torej iz dohodka gospodarstva ali preko cen. Zagotavljanje sredstev samo preko teh virov bi od-

tov družbenega standarda. Zgradili smo 127 objektov, ki so že predani v uporabo, nekaj pa jih je še v gradnji – med njimi največji – ljubljanska porodišnica.

Nekateri so v javni razpravi in tudi preko sredstev javnega obveščanja trdili, da ne vedo kako so bila porabljena sredstva dosedanjih samoprispevkov. Mislim, da tako lahko trde samo tisti, ki nočejo videti zgrajenih objektov, ali pa niso hoteli prečitati številnih poročil, ki so jih skupščine dosedanjih samoprispevkov objavljale v javnih glasilih ali posebnih publikacijah.

V javni razpravi v posameznih krajevnih skupostih, še bolj pa preko nekaterih revij in časopisov, so se oglasili tudi nasprotniki predloga, da objekte gradimo s samoprispevkom, češ da je to preživelo, da gre za dodatno obdavčenje, za »demagoške parole oblastnikov« in celo »za poskus legitimizacije povečanja eksploatacije delavskega razreda«. Ko je bil program predložen v javno razpravo smo pričakovali kritično presojo predloga, ki bo dala konstruktivne dopolnitve. Pričakovali smo tudi ostro kritiko, ne pa žalitev.

Večji del Ljubljančanov je predlagani program ocenil pozitivno in predlagal delne spremembe. Večina Ljubljančanov se dobro zaveda, da brez samoprispevkov v preteklih petnajstih letih ne bi imeli rešenega organi-

Ljubljana, 18. novembra 1986
Leto XXVI, št. 13/347

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

ložilo izgradnjo prepotrebni objektov v času po letu 1990. Zato smo po tehtnem premisleku v Mestni konferenci SZDL predložili v javno razpravo predlog, da čas izgradnje objektov skrajšamo, vendar pa to lahko napravimo le, če del programa sofinanciramo s samoprispevkom. Razprava, ki je tekla v vseh okoljih, tudi sredstva javnega obveščanja so se zlasti v zadnjem času močno vključila, je opredelila, kateri objekti naj ostanejo v programu. In tak program je v svojem sklepu o razpisu referenduma opredelila tudi Skupščina mesta Ljubljane na podlagi stališč delegatov vseh treh zborov.

Ob sklepanju o razpisu referenduma in programu objektov, ki naj zagotove, da bo v prihodnje naše življenje bolj zdravo, so skupščine občin in mesta v celoti sprejele usmeritve, ki so bile poudarjene v javni razpravi: da moramo zagotoviti najboljše strokovne rešitve objektov, da je z družbenim in strokovnim nadzorom nujno zagotoviti najbolj racionalno rabo vseh sredstev potrebnih za izgradnjo teh objektov in da je potrebno z doslednim spoštovanjem predpisov zagotoviti, da v bodoče ne bo prišlo do novih virov onesnaževanja okolja, zraka in vode. Pri tem smo prepričani, da bo tudi zahtevani družbeni in strokovni nadzor v bodoče bistveno vplival na način dela vseh odgovornih.

Odločitev, da bomo združevali 1,5% svojega osebnega dohodka in s tem prispevali za bolj zdravo življenjsko okolje v našem mestu zagotovo ni lahko v času, ko inflacija še vedno zmanjšuje vrednost osebnega dohodka. Zato sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka tudi opredeljuje mejo osebnega dohodka, od katere se samoprispevek ne bo plačeval, da ne bi bil ogrožen življenjski standard tistih prebivalcev, ki imajo nižje prejemke. Tako smo delali tudi v preteklih petnajstih letih, ko smo združevali sredstva samoprispevka za izgradnjo objek-

ziranega varstva predšolskih otrok, osnovnih šol, varstva starejših občanov in zdravstvenih domov. Tudi veliko število realiziranih programov s sredstvi samoprispevkov ali s prostovoljnimi delom v Sloveniji in v Jugoslaviji dokazuje, da ne gre za »demagoške parole« in »povečanje eksploatacije delovnega človeka«, temveč da smo si s samoprispevki zgradili tisto kar smo in bomo potrebovali za vrednejše življenje. Pri gradnji teh objektov pa je sodelovalo tudi veliko število delavcev, ki so si na ta način pošteno zaslužili svoj kruh – z delom in ne s praznimi besedami.

Številni strokovnjaki, ki sodelujejo in bodo še naprej sodelovali pri pripravi projektov in izvedbi objektov, ki so predvideni v programu četrtega samoprispevka, bodo dobre rešitve in izkušnje pridobile v njihovi izgradnji lahko koristno uporabili tudi drugje in tako prispevali k uresničevanju tistih opredelitev našega programa razvoja, ki poudarjajo uveljavljanje znanja, znanstvenih in inovacijskih dosežkov ter doseganje nove kvalitete.

Ljubljančani smo mnogokrat, ne samo takrat kadar smo se na referendumih opredeljevali za samoprispevek, dokazali, da želimo živeti in delati v urejenih razmerah, dokazali, da smo pripravljene s solidarnostjo reševati tudi probleme drugih, skratka – da vemo kaj hočemo in zmoremo.

Zato sem prepričana, da bomo na referendumu 23. novembra letos odgovorno pretehtali svojo odločitev in se opredelili za hitrejši razvoj, čistejše okolje in bolj zdravo življenje.

NUSA KERŠEVAN
Predsednica Skupščine mesta Ljubljane

DELOVNI LJUDJE IN OBČANI BEŽIGRADA!

Skupaj z delovnimi ljudmi in občani drugih ljubljanskih občin bomo 23. novembra tudi v bežigradski občini odločali o samoprispevku za varovanje in izboljšanje okolja ter izboljšanje komunalne opremljenosti mesta Ljubljana. Odločali bomo o pomembnih skupnih nalogah, odločali bomo o naši skupni prihodnosti, zato na referendumu vsi oddajmo svoj glas, da bo odločitev res demokratična in večinska, in z udeležbo na referendumu potrdimo svoj odnos do naših skupnih problemov.

Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad

Vsem Bežigradčanom čestitamo
za dan republike 29. november

Družbenopolitične organizacije, občinska skupščina, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti občine Ljubljana Bežigrad